

maalet bliver jo egentlig dette, om der virkelig er saa store Interesser til Stede, der kunne bære de Udgifter, der ere forbundne med selve Havnebaneanlaegget. Disse Udgifter kunne maasse formindskes noget, de behøve ikke at være saa store, som det foreliggende Forslag angiver, jeg tror nok, Banen kan anlægges noget billigere; men sikkert er det, at til Vedligeholdelse, Drift og Forrentning af Anlægskapitalen vil der medgaa et betydeligt Beløb aarligt, og saa er jo Spørgsmaalet, om man kan vente at faa en Indtægt, som nogenlunde kan svare til, hvad man ofrer paa Banen. For dette Punkts Vedkommende se de ærede Forslagsstillere meget lyst paa Sagen, de love os jo meget store Indtægter ud af denne Havnebane; men det er jo ikke givet, at vi andre kunne se lige saa lyst paa Tingene. Smidlertid, Spørgsmaalet er jo kun nu om at begynde paa en nærmere Overtjelse af det. Jeg forudsætter, at denne Sag vil gaa til Udvalg, og der skal jeg være rede til at optage en Forhandling derom.

N. Thomsen: Jeg vil gerne anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling i Tinget. Efter at have hørt hvad de to ærede Forslagsstillere udtalte og navnlig efter at have hørt den højtærede Ministers velvillige Udtalelse over for Forslaget, kan jeg indskrænke mig til faa Bemærkninger. Den Gang, Hobro fik sit første Baneanlæg til Byen, da var der, saa vidt jeg erindrer, Tale om, at Stationen kom noget nærmere til Byen, naar Byen vilde ofre en større Pengesum for det. Men det var saa stor en Sum, der forlangtes, at den lille By ikke mente at have Raad til at tage mod Tilbudet, hvad jeg ogsaa mener var fuldstændig rigtigt. Den Sag, der her er Tale om, er jo ikke et Forhold, der fordrer overmaade store Kapitaler, det er jo ganske smaa Summer, det her drejer sig om. Naar man ser hen til, hvad Anlæg ellers koste i andre Egne af Landet, viser det sig jo tit eller ser i alt Fald saadan ud, som om de affides liggende Egne af Landet blive noget forurettede i Sammenligning med de mere begunstigede Egne af Landet. Saadan ser det i alt Fald ud for mig, som om man ved Baneanlæg lader de affides liggende Egne betale en stor Del til deres Baner, medens de Egne, der ligge nærmere ved Hovedstaden faa deres Baner uden at betale noget. Jeg er ikke i Tvivl om, at det Anlæg, der her er Tale om, vilde have overordentlig stor Betydning, ikke blot for Hobro By, der, som det er udtalt, har vanskeligt ved at bestaa i Konkurrencen med de nærliggende Storbys, men

ogsaa for det mellemliggende Opland, og som Repræsentant for en stor Del af den Egn, som ligger der ud til Fjorden og grænser ind til Hobro, kan jeg ikke lade være at anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg sagde før, at det ser ud, som om de affides liggende Egne ikke ere meget begunstigede. Jeg kommer herbed til at tænke paa — det er ogsaa i Forbindelse hermed — vor Bane mellem Vøgtør og Hobro. Jeg mener, at denne Bane kunde faa forøget Trafik ved Anlaegget af en Havnebane fra Hobro Havn til Stationen, men jeg maa faa ganske vist ogsaa sorgelig erindre vore daarlige Togforhold deroppe. Naar vi faa en bedre Togordning, vil der ogsaa blive større Trafik, og jeg er overbevist om, at kunde vi nu faa et Spor fra Havnen ved Hobro til Stationen, vil det ogsaa hjælpe til at forøge Trafikken paa Vøgtørbanen. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

N. Andersen: Jeg vil blot med et Par Ord tillade mig at knytte min Anbefaling til de forskellige, der ere fremkomne for dette lille Lovforslag. Den stedlige Interesse i det lille Spørgsmaal om en Havnebane fra Hobro Banegaard til Havnen er ikke ganske ringe. Der er jo, som bekendt, ikke nogen By i Danmark, der har sin Banegaard saa uheldig beliggende for Havnen som netop Hobro, ikke alene paa Grund af den betydelige Afstand mellem Banegaarden og Havnen, men endnu mere fordi Højdeforholdene ere saa overordentlig forskellige, idet Banegaarden ligger højt oppe paa en Bakkefrønt og helt omme paa den modsatte Side af Havnen. Der er der en stedlig Interesse til Stede, som i betydelig Grad er bleven forøget i de senere Aar — hvorfor det glæder mig, at den ærede Minister er villig til at tage Spørgsmaalet op paa ny — gennem den Uddybning af Mariager Fjord, som nu har fundet Sted, og som just blev paabegyndt, da Sagen var for første Gang i Begyndelsen af Halvfemserne. Dette Arbejde har nemlig vist sig at være saa holdbart, at der næppe er Tvivl om, at det virkelig er lykkedes at tilvejebringe en konstant Vanddybde af 11—12 Fod i Mariager Fjord. Om man som tidligere i Fjorden har en 7—9 Fods Vanddybde, eller man som nu har en 11—12 Fods Dybde, spiller en stor Rolle med Hensyn til den Frefrens, som kan ventes paa Fjorden med Hobro som Endepunkt. Den Betydning, dette har over for Statsbanerne, er vist heller ikke ganske ringe. Det er nemlig ganske rigtigt, at de to store Cement-